

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205410
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2714205410.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: E. H., narodený XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Pekar, so sídlom Potočná 191/39, Skalica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti výrokom II. až X. rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C/291/2014-203 zo dňa 16.07.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok prvej inštancie v napadnutej časti o určení neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01“ (výrok II.), o určení neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21“ (výrok III.), o určení neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „RPMN za úver (v %): 65,66“, (výrok IV.), o určení neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01“ (výrok V.), o určení neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.1./ tejto zmluvy v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý“ (výrok VI.), o určení neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4./ veta tretia tejto zmluvy obsahujúca text: „Odplata za poskytovanie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi“ (výrok VII.), o určení neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4/ veta štvrtá tejto zmluvy v znení: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytovanie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy“ (výrok VIII.), v časti priznanej náhrady trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 80% (výrok IX.) a v časti priznaného nároku na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100% (výrok X.) p o t v r d z u j e.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č. k. 2C/291/2014-56 zo dňa 07.01.2016, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.10.2019 v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.4 veta prvá o splatnosti odplaty za poskytnutie odkladu splátok a v bode 8.4. veta druhá o dohode o započítaní vzájomných pohľadávok na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/53/2019-144 zo dňa 04.09.2019. V ostatných častiach výroku Krajský súd v Trnave rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom opäť vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 2C/291/2014-203 zo dňa 16.07.2020 (ďalej aj „rozsudok označený v záhlaví“).

3. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o vyhlásenie, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007571. Výrokom II. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01“ je neplatná, výrokom III. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21“ je neplatná, výrokom IV. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „RPMN za úver (v %): 65,66“ je neplatná, výrokom V. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01“ je neplatná, výrokom VI. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.1./ tejto zmluvy v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý“ je neplatná, výrokom VII. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4./ veta tretia tejto zmluvy obsahujúca text: „Odplata za poskytovanie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi“ je neplatná, výrokom VIII. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4/ veta štvrtá tejto zmluvy v znení: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytovanie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy“ je neplatná. Výrokom IX. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 80% a výrokom X. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100%.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 3, 4 písm. a), h), k), 5, 6, § 54 ods. 1, 2, § 489 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. i), j), § 9 ods. 2 písm. j), k), § 11 ods. 1 písm. a), b), § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 145 ods. 2, § 255 ods. 1, § 396 ods. 3, § 453 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ako i čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a vecne tým, že žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/, 8.1/, 8.4/ veta prvá, druhá, tretia a štvrtá zmluvy je neprijateľnou podmienkou a je neplatná a určenia, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spol. PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy

o revolvingovom úvere. Žalovaný ako právnická osoba uzatvoril so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 18.10.2011 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere. Na základe predmetnej zmluvy bol žalovanému schválený revolvingový úver vo výške 1.500,00 eur. V bode 6 zmluvy je uvedených počet splátok: 42, poskytnutá čiastka úveru 1.500,00 eur, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka na zaplatenie dlžníkom: 3.375,54 eur, RPMN za úver 65,66%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,11%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu na zaplatenie dlžníkom: 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,5%. Pod bodom 8. žiadosti/zmluvy je uvedené: „DOHODA O POSKYTNUTÍ SLUŽBY uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“ a v čl. 8.1. je vymedzený predmet tejto dohody ako súčasť predtlačenej formulára.

Žalobca podaním zo dňa 27.01.2020 zobral žalobu v časti určenia, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007571, späť. Vzhľadom na uvedené, súd konanie v tejto časti zastavil (výrok č. I.).

Po rozhodnutí o odvolaní rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/53/2019-144 zo dňa 04.09.2019 a čiastočnom späťvzati zostalo určenie neplatnosti konkrétnych zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 zo dňa 18.10.2011 tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku v bodoch II. - VIII. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca má na takomto určení daný naliehavý právny záujem s odkazom na § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. K otázke naliehavého právneho záujmu sa vyjadril aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí v tomto konaní sp. zn. 2Cdo 233/2017 zo dňa 21.12.2018 a súčasne sa stotožnil s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 483/2014 zo dňa 18.11.2015. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 18.10.2011.

Žalobca žiadal vyhlásiť zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 6/ zmluvy a to, že ročná úroková sadzba úveru je 70,01% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21% za neplatné. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dohodnutého úveru 1.500,00 eur mal žalobca ako dlžník zaplatiť žalovanej ako veriteľovi sumu 3.375,54 eur. Poukázal tu na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/70/2014. Krajský súd v Prešove v uvedenom rozhodnutí zdôvodnil záujem na určení neplatnosti odplaty za úver, keďže neplatnosť celej úverovej zmluvy by nebola v prospech ani spotrebiteľa, ktorý by tak musel vydať bezdôvodné obohatenie, napriek výhodnosti splátok. Pokiaľ je zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

Súd prvej inštancie vyhodnotil výšku úrokovej sadzby úveru 70,01% ročne a výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu 76,21% ako neprimerane vysokú, a preto odporujúcu dobrým mravom, nakoľko podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pri nebankových subjektoch sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako o 100% oproti priemeru bánk. Úroková sadzba úveru vo výške 70,01% (revolvingu 76,21%) viac ako 6-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú v čase uzavretia zmluvy bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/703/2014 zo dňa 24.11.2015. Súd prvej inštancie zistil, že priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami s lehotou splatnosti od 1 do 5 rokov, ako bolo v tomto prípade (42 splátok), predstavovali v 10/2011 (v čase uzatvorenia zmluvy 18.10.2011) úrokovú sadzbu vo výške 12,86% pri spotrebiteľských úveroch bez zabezpečenia (zdroj: www.nbs.sk), čo zakladá v zmysle hore uvedeného neplatnosť takéhoto dojednania s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/26/2011, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/77/2017. Súd prvej inštancie v zmysle odporúčaní krajského súdu, aplikoval ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vysporiadal sa so znakom príbuznosti s obdobných prípadoch. Dohodnutá úroková miera pri úvere v rozsahu 70,01% ročne a pri revolvingu v rozsahu 76,21%, teda podstatne prevyšujú obvyklú úrokovú mieru, a preto sú dojednania o úroku pre rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. V tejto súvislosti poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/55/2016 zo dňa 28.09.2016. Súd prvej inštancie prepočítal výšku RPMN interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN z portálu finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií Slovenskej republiky <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacka/kalkulacka-rpmn> a zistil, že RPMN po výpočte je vo výške 89,24%, avšak v zmluve sa

nachádza výška 65,66%, čiže v neprospech spotrebiteľa. Súd pre výpočet RPMN použil tieto údaje vstupujúce do výpočtu: dátum pôžičky: 18.10.2011, výška úveru - 1.282,25 eur (1.500,00 eur - 215,75 eur poplatok a poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru - táto odplata je v zmysle bodu 8.4 Zmluvy splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby, čiže dňom 18.10.2011, periodicita splátok - mesačne, počet splátok 42, výška splátok 80,37 eur. Na to, aby zistil, akým spôsobom žalovaný vypočítal RPMN vo výške 65,66%, zadal vstupné údaje do kalkulačky a to dátum pôžičky 18.10.2011, výška pôžičky 1.500,00 eur, periodicita plátok - mesačne, počet splátok 42, výška splátok 80,37 eur bez zadania dodatočného nákladu, čo je v tomto prípade poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru. V tomto prípade RPMN súd vypočítal vo výške 67,56%. Poukázal tu na rozsudok C-377/14 Súdneho dvora, z ktorého je zrejmé, že údaj o úvere vo výške 1.500,00 eur nezodpovedá resp. nespĺňa požiadavku v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd má za to, že v časti označenia celkovej výšky úveru bolo potrebné uviesť sumu 1.282,25 eur (1.500,00 - 215,75 poplatok a poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru). Suma 1.282,25 eur bola skutočne daná k dispozícii spotrebiteľovi, ktorá nesmie byť fiktívne navýšená a uvedená ako údaj o celkovej výške úveru. Súd prvej inštancie poukazuje na vyššie rozhodnutie Súdneho dvora má za to, že veriteľ uviedol nesprávnu výšku RPMN v zmluve, teda v rozpore so zákonom, jej úmyselné podhodnotenie je v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon a toto dojednanie je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % - 70,01 je neurčité vyjadrenie RPMN. Zákonodarca vyžaduje, aby tento údaj bol v zmluve uvedený jednoznačne a určite, čo v zmluve o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu, nie je. Čiže, RPMN nie je stanovená presne, tento údaj je nesprávny, v rozpore so zákonom a rovnako obchádza zákon, toto dojednanie je tak v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

Krajský súd v Trnave uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, ktorým kvalifikoval zmluvné podmienky za neprijateľné a neplatné, avšak nepostupoval správne tým, že presne nevymedzil znenie každej podmienky.

Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.1/ zmluvy a to, že poplatok za odklad maximálne troch splátok úveru je 215,75 eur a že poplatok za odklad maximálne troch splátok revolvingu je 112,08 eur. Taktiež žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/ zmluvy a to, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru (veta prvá bodu 8.4/) je splatná dňom uzavretia tejto dohody a odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu (veta tretia bodu 8.4/) je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8 sú subsumované pod názov „Dohoda o poskytnutí služby“ a tento je len predtlačným formulárom. Do obsahu dohody sa len dopisovala výška poplatku 215,75 eur pri úvere a výška poplatku 112,08 eur pri revolvingu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nemohol ovplyvniť takto koncipovaný obsah dohody, čo hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda i za neplatné zmluvné podmienky. Samotné ustanovenia o určení splatnosti odplaty ku dňu uzavretia dohody či poskytnutí revolvingu považuje súd prvej inštancie aj za rozpor s dobrými mravmi, lebo takúto dohodu o splatnosti sa dlžník vopred vzdal svojho práva vo finančnom vyobrazení (výšky uvedených poplatkov), pritom ani len ešte nepožiadaval o odklad splatnosti. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, aby dlžník platil nejaký poplatok a to v takej vysokej sume za to, že ak v budúcnosti možno požiadava o odklad splátok, bude mu to umožnené veriteľom. Súd takúto platbu poplatku hodnotí ako vzdanie sa finančných prostriedkov bez toho, aby dostal vzájomné protiplnenie. Vtedy dlžník ani len netušil, či vôbec v budúcnosti bude žiadať o odklad nejakej splátky. Takéto konanie veriteľa súd prvej inštancie hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku a preto zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1/ zmluvy považuje za neplatné a v bode 8.4/ zmluvy veta tretia, ktorá súvisí s poplatkom za odklad, vyhlásil tiež za neplatnú (prvú vetu v bode 8.4/ zmluvy krajský súd potvrdil vo svojom rozsudku).

Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné aj zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/ veta druhá a štvrtá zmluvy. Druhú vetu bodu 8.4/ krajský súd potvrdil. Z obsahu štvrtej vety tohto bodu vyplýva, že sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávka dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty ku dňu uskutočnenia revolvingu. Predmetný text je súčasťou predtlačenej formulárovej dohody, v čase uzatvárania zmluvy či dohody medzi zmluvnými stranami ešte žiadne pohľadávky neboli a preto i dohoda o započítaní pohľadávok sa považuje za obchádzanie zákona, lebo veriteľ dosiahol, že neposkytne dlžníkovi celú výšku schváleného revolvingu, ale sumu poníženú práve o odmenu za poskytnutie služby v možnosti povoliť splátky revolvingu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tu taktiež ide o rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnú zmluvnú

podmienku a to je aj dôvod, pre ktorý aj túto zmluvnú podmienku vyhlásil súd za neplatnú. Práve uzatvorením týchto podmienok si žalobca ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie, čo spôsobilo neprijateľnosť týchto podmienok. Dohoda o poskytnutí služby tvorí súčasť Zmluvy o úvere, nasleduje po ostatných bodoch zmluvy, nie je ako samostatná zmluva oddelená od textu zmluvy a nebola so žalobcom individuálne dojednaná.

5. O trovách konania v prvom, druhom stupni a dovolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP, § 396 ods. 3 CSP v nadväznosti na § 453 ods. 3 CSP a priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v rozsahu jeho čistého úspechu.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku a to v časti výrokov II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX. a X. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že úrokové sadzby sú podstatne vyššie, ako priemerné úrokové sadzby bánk v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007571. Žalovaný považuje napádané výroky za nezákonné, pretože ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka určuje, že pre porovnanie slúži odplata obvyklá na finančnom trhu, čo je iný údaj ako je priemerná úroková sadzba a tiež, že súd prvej inštancie ani nepostupoval podľa označeného ustanovenia, kedy pri svojom postupe nezohľadňoval, či ním použité údaje spĺňajú zákonnú podmienku porovnateľnosti a obvyklosti. Poukázal na to, že súd prvej inštancie namiesto odplaty na finančnom trhu používa priemerné úrokové sadzby bánk. Rovnako z rozsudku vyplýva, že posudzovanie „obdobnosti prípadov“ čo je druhá podmienka podľa citovaného ustanovenia súd prvej inštancie nespravil a žiadnym spôsobom ju nezohľadnil pri rozhodovaní a ani to nevysvetlil. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoSr/1/2018 zo dňa 27.03.2018 a sp. zn. 14Co/1016/2014 zo dňa 30.03.2016.

Žalovaný má za to, že skutkové závery súdu prvej inštancie a aj následné právne posúdenie sú nesprávne, v rozpore s právnou úpravou platnou a účinnou v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi sporovými stranami.

Žalovaný ďalej uviedol, že napádané výroky IV. a V. nie sú zákonné a vecne správe, pretože z rozsudku neplynú žiadny záver, ako a čím bol preukázaný naliehavý právny záujem na strane žalobcu na danom určení. Zákon č. 129/2010 Z.z. v žiadnej časti neobsahuje zmienku, že RPMN je možné počítať aj podľa rôznych, na internetových stránkach zverejňovaných výpočtov, taktiež v otázke RPMN neobsahuje ustanovenie o tom, že hodnota RPMN je neplatná ani v prípade, ak je určená nesprávne (i) v prospech spotrebiteľa, alebo (ii) v neprospech spotrebiteľa a tiež výslovne uvádza, že ak je hodnota RPMN určená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, nemá to za následok neplatnosť zmluvy, ale spôsobuje to bezúročnosť úveru. Čiže aj v prípade nesprávneho určenia RPMN nenastupuje následok v podobe neplatnosti, ale len v podobe bezúročnosti úveru. Podotkol, že ročná percentuálna miera nákladov je údaj, ktorý sa určuje výpočtom predpísaným zákonom. Tento výpočet určuje vzorec, ktorý sa uvádza v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie odkazuje na internetovú kalkulačku, ktorá nerešpektuje pravidlá určené zákonom, pretože napríklad nezohľadňuje prvý časový interval medzi čerpaním úveru a splatnosťou prvej splátky tak, ako to vyplýva z úverovej zmluvy. Nemôže preto ísť o vierohodný podklad, nieto ešte dôkaz, ktorý by mohol viesť k legitímnemu záveru o nesprávnosti hodnoty RPMN. Pokiaľ ide o údaj o predpokladanej RPMN, súd prvej inštancie vybočil aj zo vzorca pre výpočet RPMN, pretože hoci (súd) nepoznal a nemohol poznať napríklad dátum čerpania revolvingu (keďže k čerpaniu nedošlo), aj napriek tomu dospel k záveru, že hodnota RPMN po čerpaní revolvingu má byť iná. Súd prvej inštancie bez opory v zákone tvrdí, že nesprávne určená RPMN má za následok jej neplatnosť. Tento záver nemá oporu v zákone a naopak. Nesprávnosť určenia RPMN je v zákone odlišená na situáciu, kedy nesprávnosť RPMN je v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa. V prvom prípade zákon neurčuje žiadny následok toho, že RPMN je určená nesprávne v prospech spotrebiteľa. V druhom prípade zákon určuje, že nesprávnosť RPMN v neprospech spotrebiteľa spôsobuje bezúročnosť úveru. Teda ani v jednom prípade nie je dôsledkom nesprávneho výpočtu neplatnosť RPMN. Takýto následok nevyplýva ani zo súdom označeného rozhodnutia C-377/14, ktoré ani v časti citovanej v rozsudku a ani v inej časti neuvádza uvedený následok.

K napadnutému výroku VI. uviedol, že zo skutočnosti, či do určitého textu zmluvy je možné zasiahnuť alebo nie zo strany spotrebiteľa, nie je možné vyvodzovať neprijateľnosť. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie opomenul pri rozhodovaní zohľadniť to, že dohoda o poskytnutí služby by nikdy nebola vznikla, ak by ju žalobca osobitne nepodpísal. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že ustanovenie o určení splatnosti odplaty ku dňu uzavretia dohody považuje za rozpor s dobrými mravmi, lebo takúto dohodu o splatnosti sa dlžník vzdal svojho práva. Ustanovenie bodu 8.1 neobsahuje žiadnu zmienku o splatnosti

odplaty, preto podľa žalovaného takto koncipovaný dôvod nie je oprávnený vo vzťahu k výroku VI. Žalovaný považuje za nesprávny aj záver o tom, že výška poplatku je zjavne neprimeraná a podľa súdu pre rozpor s dobrými mravmi a aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) absolútne neplatná. Záver o rozpore s dobrými mravmi súd prvej inštancie vôbec nekonkretizuje, čiže to, na základe čoho takto hodnotí výšku odplaty sa z rozsudku zistiť nedá. Rovnako nie je zrejmé, z akého dôvodu súd odkazuje na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktoré sa týka neprimerane vysokých sankcií za neplnenie záväzkov spotrebiteľa a teda dané ustanovenie je vo vzťahu k bodu 8.1 nepoužiteľné.

Žalovaný ďalej namietal aj výroky VII. a VIII., ktoré rovnako považuje za nezákonné, pretože z rozsudku neplynie žiadny záver, ako a čím bol preukázaný právny záujem na strane žalobcu na uvedenom určení, ak žiadny revolving nikdy nečerpal a súčasne ani nikdy nesplnil a nemôže splniť podmienky na jeho čerpanie, taktiež že z rozsudku nevyplýva, v čom majú označené podmienky spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Toto považuje žalovaný za dôsledok nesprávneho postupu, pri ktorom sa jednotlivé ustanovenia posudzujú izolovane, bez kontextu a bez prihliadnutia na súvisiace ustanovenia.

Žalovaný v závere namietal aj výroky týkajúce sa trov konania a v tejto súvislosti má za to, že súd prvej inštancie mal otázku náhrady trov konania posudzovať ako celok, pretože rozhodnutím o zrušení rozhodnutia Krajského súdu v Trnave na základe rozhodnutia dovolacieho súdu a vrátení veci na súd prvej inštancie boli v danom čase splnené podmienky na rozhodovanie o trovách ako o celku. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu zmenil a žalobu zamietol.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, pričom uviedol, že s odvolaním žalovaného nesúhlasí a má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu správny. Poukázal na to, že žalovaný v odvolaní nerozlišuje, že súd prvej inštancie rozhodoval v konaní o neplatnosti jednotlivých zmluvných podmienok. Bolo teda nutné sa vyjadriť aj k neplatnosti zmluvných podmienok upravujúcich výšku úrokovej sadzby i zmluvných podmienok upravujúcich výšku RPMN. Je nepochybné, že úrok dohodnutý v zmluve bol v porovnaní s priemernými úrokmi v neprimeranej resp. v úžerníckej výške. Ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01% a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 76,21% sú jednoznačne neplatné pre rozpor s § 39 Občianskeho zákonníka. Podotkol, že v období októbra 2011 bola priemerná RPMN obdobných úverov vo výške 15,40%. Je teda zrejmé, že ročná úroková sadzba úveru je vo výške 4,54 násobku priemerných úrokových sadzieb a ročná úroková sadzba revolvingu je vo výške 4,95 násobku priemerných úrokových sadzieb obdobných úverov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/73/2019 zo dňa 26.02.2020.

Žalobca uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nezákonné v časti posúdenia priemernej odplaty. Súd prvej inštancie posúdil primeranú odplatu v odseku 38. až 42. rozsudku. Pri porovnaní priemernej odplaty je potrebné vychádzať z priemernej RPMN s prihliadnutím na spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehotu splatnosti. Taktiež tu podotkol, že v období októbra 2011 bola priemerná RPMN obdobných úverov vo výške 16,65%. RPMN uvedená v zmluve o úvere je vo výške 65,66%, t.j. vo výške 3,94 násobku priemernej RPMN ako pri obdobných úveroch. Je teda nepochybné, že táto podstatne prevyšuje priemernú odplatu požadovanú na finančnom trhu. V tejto časti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoSr/1/2018 zo dňa 27.03.2018.

Žalobca má za to, že záver súdu o neplatnosti zmluvného dojednania o výške RPMN za úver je jednoznačne správny. Žalovaný pri výpočte RPMN vychádza nesprávne zo sumy poskytnutého úveru vo výške 1.500,- eur, pričom mal vychádzať len zo sumy skutočne poskytnutého úveru - t.j. 1.282,25 eur. RPMN uvedená v zmluve je tak nepochybné klamlivým údajom, ktorý je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Nie je podstatné, či je RPMN vypočítaná ručne alebo pomocou aplikácie. Z odôvodnenia rozsudku však vyplýva, že súd prvej inštancie neodôvodnil neplatnosť zmluvnej podmienky obsahujúcej RPMN z revolvingu jej nesprávnosťou, ale jej neurčitou, čo je neprípustné.

K námietke žalovaného týkajúcej sa nečerpania revolvingového úveru žalobca uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere nie je upravená špeciálnym právnym predpisom, ktorý by upravoval výlučne zmluvy revolvingového typu. Z uvedeného dôvodu sa na zmluvu o revolvingovom úvere v spotrebiteľskom právnom vzťahu aplikujú ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. a Občianskeho zákonníka. Podotkol, že na uzatvorenie zmluvy nemá žiadny vplyv skutočnosť, že žalobca o poskytnutie finančných prostriedkov z revolvingu nepožiadaval a žalovaný mu ich teda ani neposkytol. Uvedené vyplýva aj z komentovaných znení príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené

rovnako vyplýva aj z ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Je teda zrejmé, že zmluva bola platne uzatvorená a bez ohľadu na to, či boli odovzdané finančné prostriedky, je nutné jednotlivé zmluvné dojednania vyhlásiť za neplatné. K tvrdeniam žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 28/2018 zo dňa 28.03.2019.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v celom rozsahu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch II. - X. vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Súd prvej inštancie výrokom I. preskúmaného rozsudku zastavil konanie v časti o vyhlásenie, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007571. Výrokom II. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01“ je neplatná, výrokom III. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21“ je neplatná, výrokom IV. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „RPMN za úver (v %): 65,66“ je neplatná, výrokom V. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01“ je neplatná, výrokom VI. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.1./ tejto zmluvy v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý“ je neplatná, výrokom VII. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4./ veta tretia tejto zmluvy obsahujúca text: „Odplata za poskytovanie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi“ je neplatná, výrokom VIII. rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4/ veta štvrtá tejto zmluvy v znení: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytovanie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy“ je neplatná. Výrokom IX. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 80% a výrokom X. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100%. Vzhľadom na to, že proti výroku I. preskúmanému rozsudku odvolanie nebolo podané, vo výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku). Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostali napadnuté výroky II. - IX. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne právne posúdil uplatnený nárok žalobcu.

10. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. Ako prvé odvolateľ namietal výroky II. a III., pretože súd prvej inštancie namiesto odplaty na finančnom trhu používa pojem priemerné úrokové sadzby bánk, čo je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

12. Odvolací súd poukazuje na bod. 38. - 40. rozsudku súdu prvej inštancie obsahom ktorých je vecné zdôvodnenie výrokov II. a III. Nenáležitá je odvolacia argumentácia, že súd neaplikoval § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, odvolací súd dáva do pozornosti bod 23. rozsudku, v ktorom súd cituje znenie uvedeného zákonného ustanovenia.

13. Úroky dohodnuté pri poskytovaní peňažnej pôžičky resp. úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník, ani iné právne predpisy výslovne nestanovujú do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke, resp. úvere dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela výlučne len od dohody zmluvných strán, nakoľko platí všeobecné ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, ako i ust. cit. § 39 Občianskeho zákonníka.

14. Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčí istú stabilitu vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem.

15. Nepochybne neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke, či úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke, resp. úvere koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie spotrebiteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke, včítane dohody o jej úrokoch, často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané úroky. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011).

16. V danom prípade bolo potrebné osobitne prihliadnuť na to, že žalobcovi bola v tomto prípade poskytnutá suma úveru 1.500,- eur, na dobu 42 mesiacov, ktorá cca 6 násobne prekračuje hornú hranicu úverov 5 rokov podľa zdrojov v NBS. Pri posudzovaní primeranosti úrokovej sadzby a jej prípadného rozporu s dobrými mravmi pritom nie je možné mechanicky prihliadať na dojednané percento, resp. na to koľkonásobne ním boli prekročené priemerné úrokové miery z úverov, ale sumárne na všetky okolnosti uzavretej úverovej zmluvy. Po komplexnom vyhodnotení týchto okolností ako sú vymenované vyššie,

odvolací súd potom zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že v danom prípade dojednaná úroková sadzba nie je neprimeraná a neprieči sa dobrým mravom.

17. Súd prvej inštancie sa venoval aj pojmu odplata obvyklá na finančnom trhu ako ho chápe súdna prax a taktiež sa vysporiadal so znakom príbuznosti v obdobných prípadoch, keď odkázal na konkrétne súdne rozhodnutia.

18. K výrokom IV. a V. napadnutého rozsudku odvolateľ argumentoval, že nebol preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení.

19. K uvedenému odvolaciemu argumentu sa žiada poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2Cdo/233/2017 zo dňa 21.12.2018, ktorým bol v tejto veci zrušený rozsudok Krajského súdu v Trnave z 28. júna 2017 sp. zn. 24Co/123/2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom dovolací súd uzavrel, že u žalobcu v postavení spotrebiteľa existuje naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve vyplývajúci ex lege z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.

20. Odvolateľ vytýkal súdu, že bez opory v zákone tvrdí, že nesprávne určená RPMN má za následok jej neplatnosť.

21. V súvislosti s ex offo súdnou kontrolou zmluvných podmienok je potrebné poukázať aj na Uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti Iveta Korčková, obsahujúce jednoznačnú požiadavku na ochranu spotrebiteľa pred nečestnými klauzulami, a to vždy a za každých okolností. Súdny dvor Európskej únie judikoval, že vnútroštátny súd má aj bez návrhu posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky (C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones). Táto možnosť priznaná súdu sa považuje za nevyhnutnú na zabezpečenie účinnej ochrany spotrebiteľa, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením (C-168/05 Mostaza Claro, C-473/00 Cofidis).

22. S poukazom na uvedené národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a musí ich skúmať ex offo (rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial, C-243/08 Pannon GSM).

23. Týmto spôsobom v danej veci preto správne postupoval aj súd prvej inštancie a preto odvolacia námietka nie je dôvodná.

24. Pokiaľ ide o výrok V. súd prvej inštancie dôvodil tým, že RPMN nie je stanovená presne, teda neurčito.

25. K výroku VI. rozsudku odvolateľ uviedol, že dohoda o poskytnutí služby by nebola vznikla, ak by ju žalobca osobitne nepodpísal.

26. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že Dohoda o poskytnutí služby je súčasťou predtlačenej formulárovej dohody bez možnosti, aby do nej žalobca ako spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahol. Dôvodne po obsahovej stránke dospel k záveru o značnej nerovnováhe takejto dohody v neprospech spotrebiteľa, na základe ktorej mal žalobca zaplatiť poplatok za možnosť odkladu splátok, ktorá v budúcnosti vôbec nemusela nastať, pričom sa nejednalo vo svojej podstate o službu, pretože sa ňou žalobcovi ako spotrebiteľovi neposkytovalo žiadne protiplnenie. Nejednalo sa o namietaný ekonomický prístup pri hodnotení neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale o posúdenie elementárnej zmluvnej rovnováhy, tak ako je vymedzená napr. neprijateľná zmluvná podmienka v demonštratívnom výpočte podľa § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka. Za neprijateľné podmienky sa preto považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, ako tomu bolo i v tomto prípade. Vzhľadom na dohodnutú splatnosť poplatku (čerpaním úveru) a dohodu o započítaní pohľadávky predstavujúcej tento poplatok, s pohľadávkou dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie dohodnutej sumy úveru, zmluvná podmienka smeruje k neprijateľným dôsledkom, a to nevyplateniu dohodnutej výšky schváleného úveru (spotrebiteľovi je tak vyplatený úver, znížený o poplatok za poskytnutie služby možnosťou odkladu splátok). Spotrebiteľ má tak platiť za službu, ktorú v čase uzavretia zmluvy nepotrebuje a ani do budúca potrebovať nemusí, pričom

už vopred za túto službu zaplatí (znížením dohodnutej výšky úveru). Preto ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa.

27. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na zmluvnú slobodu spotrebiteľa nemohol obstať, pretože takáto sloboda je len ilúzia. Zmluvu vo formulárovej podobe pripravoval žalovaný ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že sa spotrebiteľ len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní. V jednotlivých odboroch podnikania postupujú pritom zmluvní partneri spotrebiteľov obdobne a preto spotrebiteľ, ktorý by sa rozhodol nepristúpiť na vopred pripravené zmluvné podmienky, by odsúdil sám seba k životu mimo bežnú spoločnosť, bez využívania jednotlivých služieb. Po spotrebiteľovi nič také nemožno požadovať. Od jeho zmluvného partnera však naopak požadovať možno, aby sa vo svojej činnosti správal voči spotrebiteľovi poctivo. Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) zmluvnú rovnováhu faktickou. Zahŕňa tiež povinnosť súdu ex offio (z úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na neprijateľné podmienky v zmluve. Uvedeným princípom je modifikované i právo účastníkov rozhodnúť, ktoré časti zmluvných dojednaní, vrátane hmotnoprávných inštitútov, budú včlenené do zmluvy. Pokiaľ žalovaný zahrnul takúto dohodu do úverovej zmluvy, jeho správanie je treba vyhodnotiť ako porušenie princípu dôvery a v dôsledku značného narušenia zmluvnej rovnováhy, takémuto správaniu žalovaného nebolo potom možné priznať ochranu, pre spôsobenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Na uvedené závery nemala vplyv duplicita podpisov na zmluve, keďže dohoda bola súčasťou jednoliateho textu zmluvy o úvere s chronologickým číslaním jednotlivých častí zmluvy.

28. K výrokom VII. a VIII. napadnutého rozsudku vzhľadom na odvolaciu argumentáciu odvolací súd poukazuje na už konštatovaný preukázaný naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení a odkazuje na bod 19. odôvodnenia. Podľa odvolateľa z rozsudku nevyplyva v čom označené podmienky majú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Správny a opodstatnený je názor súdu prvej inštancie, že v čase uzatvárania dohody žiadne pohľadávky medzi zmluvnými stranami neexistovali a jednoznačne v neprospech spotrebiteľa je stav, že žalovaný neposkytol celú výšku schváleného revolvingu, ale sumu zníženú z titulu započítania.

29. Napokon odvolateľ namietal aj výrok o náhrade trov konania s odôvodnením, že náhradu trov konania treba chápať ako celok.

30. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania osobitným výrokom o nároku trov dovolacieho konania s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/2019 z 19. novembra 2019.

31. V uvedenom rozhodnutí ústavný súd uviedol nasledovné: „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu v konaní) nevyučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.)“.

32. Vychádzajúc z uvedeného potom súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania správne.

33. S poukazom na vyššie uvádzané odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II.-VIII. vo veci samej a v napadnutom výroku IX. o nároku na náhradu trov konania s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

35. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).